

Finansdepartementet
Sendes elektronisk

Dato: 06.05.2022
Deres ref.: 19/1695

Høringsvar – gjennomføring i norsk rett av euroforordningen om betalinger over landegrensene

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 18.02.2022 om gjennomføring i norsk rett av euroforordningen om betalinger over landegrensene. I tråd med departementets anmodning har Finans Norge forelagt departementets høringsbrev for Bits AS, som er et heleid datterselskap av Finans Norge. Denne uttalelse er utarbeidet i samråd med Bits AS.

Finans Norge har følgende hovedsynspunkter:

- Finans Norge støtter departementets forslag til lovteknisk implementering i norsk rett
- Finans Norge støtter at Norge ikke gjør bruk av mulighet for å innlemme norske kroner i forordningen
- Betalingstjenestetilbydere i Norge må gis en tilstrekkelig overgangsperiode for nødvendig tilpasning

Lovteknisk implementering

Forordning (EF) 2560/2001 og senere den utvidede forordning (EF) 924/2009 har vært gjenstand for flere substansielle endringer, senest gjennom forordning (EU) 2019/518. Forordning (EU) 2021/1230 er en kodifisering av 924/2009 med de senere endringer.

I høringsnotatet vedlagt høringsbrevet foreslår Finanstilsynet at det i ny Finansavtalelov § 1-11 a tas inn henvisning til både til forordning (EF) 924/2009 og forordning (EU) 2019/518. Finans Norge kan vanskelig se hvorfor loven skal henvise til to forordninger som nå er erstattet av forordning (EU) 2021/1230. Finans Norge støtter derfor den tilnærming til lovimplementering som departementet foreslår i sitt høringsbrev, dvs. at det i Finansavtalelovens § 11-1 bare henvises til forordning (EU) 2021/1230.

Forholdet til norske kroner

Gjennom forordning (EF) 2560/2001 ble betalingstjenestetilbydere pålagt å ha samme pris for en grensekryssende transaksjon (i praksis korttransaksjon er og kredittoverføringer i euro som tilsvarende innenlandsk transaksjon i euro. Den politiske motivasjon var å fjerne en hindring for realisering av det indre marked. Et annet formål var å øke tilliten til euroen. Ved forordning (EF) 924/2009 ble prisreguleringen utvidet til også å omfatte direkte debiteringer i euro.

Forordning (EU) 2019/518 utvider prisreguleringen ytterligere. Motivasjonen er igjen realisering av det indre marked. Utvidelsen i reguleringen innebærer at virksomheter og personer i EU/EØS-land utenfor euroområdet skal få utført grensekryssende betalinger i euro innenfor EU/EØS til samme pris

som for en tilsvarende innenlandsk transaksjon i egen nasjonal valuta. Finans Norge tar til etterretning at reguleringen er EØS-relevant. Norge er dermed forpliktet til å implementere reguleringen i norsk lov.

I forordning (EU) 2019/518 argumenterer EU Parlamentet og EU Rådet med at betalingstjenestetilbydere i land utenfor eurosonen har tilgang til de samme effektive infrastrukturer for eurobetalinger som betalingstjenestetilbydere i land innenfor eurosonen. Finans Norge vil peke på at betalingsinfrastruktur for prosessering av innenlandske transaksjoner i norske kroner fortsatt er mer effektive og har lavere kostnader enn banker i Norge kan oppnå gjennom deltagelse (direkte eller indirekte) i infrastrukturer for eurobetalinger. Finans Norge mener det er uheldig at lovregulering fratår aktørene mulighet for kostnadsbasert prising.

Verken ved implementering av forordning (EF) 2560/2001 eller senere utvidet forordning (EF) 924/2009 i norsk rett, ble det fra norske myndigheters side foreslått å gjøre bruk av det nasjonale valg som ville resultert i at betalingstjenestetilbydere i Norge ble pålagt å sette samme pris for en grensekryssende transaksjon i norske kroner som en tilsvarende innenlands transaksjon i norske kroner. I høringene for implementering av nevnte reguleringer i norsk lov understreket Finans Norge at det ikke finnes en europeisk infrastruktur for prosessering av transaksjoner i norske kroner. Betalingstjenestetilbyderes kostnader for å få gjennomført en grensekryssende transaksjon i norske kroner vil derfor være vesentlig høyere en tilsvarende innenlands transaksjon i norske kroner. Kostnadsforskjellen vil være større enn hva tilfellet er mellom innenlandsk transaksjon i norske kroner og grensekryssende transaksjon i euro.

Finans Norge registrerer at Finanstilsynet i sitt høringsnotat ikke tar opp om Norge bør gjøre bruk av det nasjonale valg. Med den begrunnelse som er gitt ovenfor vil Finans Norge fraråde at Norge gjør bruk av det det nasjonale valg.

Overgangsperiode

Forordning (EU) 2019/518 inneholdt overgangsbestemmelser for de artikler relatert til valutaveksling som da ble innført. Da kodifiseringen, dvs. forordning (EU) 2021/1230, ble fastsatt var perioden for overgangsbestemmelsene i forordning (EU) 2019/518 utløpt. Forordning (EU) 2021/1230 inneholder derfor ikke overgangsbestemmelser.

Etterlevelse av bestemmelser i forordning (EU) 2021/1230 om valutaveksling, dvs. artikkel 4 og 5, krever planlegging og teknisk tilrettelegging hos betalingstjenestetilbydere i Norge. Finans Norge mener det vil være nødvendig og riktig å gi betalingstjenestetilbydere i Norge en tilpasningsperiode som svarer til den som ble gjeldende for betalingstjenestetilbydere i EU på det tidspunkt forordning (EU) 2019/518 ble fastsatt. En slik tilnærming vil innebære å ta inn følgende overgangsperioder i § 1-11 (1) a) i ny Finansavtalelov:

- Forordning (EU) 2021/1230 artikkel 4, punktene 1-4, samt artikkel 5 trer i kraft 12 måneder etter vedtagelse av denne lov
- Forordning (EU) 2021/1230 artikkel 4, punktene 5-6, trer i kraft 24 måneder etter vedtagelse av denne lov
- Forordning (EU) 2021/1230 artikkel 4, punkt 7 trer i kraft i samsvar med relevante overgangsperiodene i punktene over.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

Tom Høiberg
Fagdirektør

Victoria Egeli
Juridisk seniorrådgiver